

10. Kapcsolatban ezzel Vigh Gyula választmányi tag úr kéri a szerkesztőséget, hogy a Földtani Közlönyben állítsa vissza a könyvismertetéseket, miként az régebben volt.

A javaslatot a Választmány egyhangúlag elfogadja.

11. Elnök kéri Vitális István választmányi tag úr öméltségát, hogy a mult héten megjelent „Magyarország szénelőfordulásai“ című nagy munkájával kapcsolatban, Társulatunkban népszerű előadó estélyt tartani szíveskedjék.

A Választmány Vitális István egyetemi tanár úrnak bejelentett előadását köszönettel fogadja.

12. Főtitkár jelenti, hogy rendes tagul jelentkezett Jakóby László, a M. Bányászati és Kohászati Egyesület főtitkára. A választmány illusztris kartársunkat egyhangúlag rendes taggá választja.

Elnök megköszönve a Választmány tagjainak buzgó működését, az ülést berekeszti.

Kelt Budapesten, 1940. március 6-án

Hitelesítik:

Láttam.

Lóczy Lajos és Rozlozsnik Pál
vál. tagok.

Dr. Papp Károly
elnök.

4. Jegyzőkönyv.

a Magyarhoni Földtani Társulat választmányának 1940. április 3-án tartott üléséről.

Elnök: Papp Károly.

Megjelentek: Bóhm Ferene, Emszt Kálmán, Fekete Jenő, Koch Sándor, Noszky Jenő, Papp Ferene, Papp Simon, Pávai Vajna Ferene, Rozlozsnik Pál, Schréter Zoltán, Süneghy József, Sztrókay Kálmán, Takáts Tibor, Vigh Gyula, Vitális István, Vizer Vilmos, Zsivny Viktor választmányi tagok, Horusitzky Ferene főtitkár, Bartkó Lajos másodtitkár. — Távolmaradásukat kimentették Lóczy Lajos és Vendl Aladár választmányi tag urak.

Elnök üdvözlővén a szép számmal megjelent választmányi tag urakat, az ülést megnyitja, s az ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére felkéri Pávai Vajna Ferene és Schréter Zoltán választmányi tag urakat.

1. Elnök jelenti, hogy az 1934. március 6-i választmányi ülés határozata alapján felkérte Vendl Aladár volt Elnök urat, hogy a Választmányban megüresedett tagsági helyet elfoglalni szíveskedjék. Eme felkérésre Vendl Aladár műegyetemi tanár úr öméltsága kijelentette, hogy a választmányi tagsági helyet örömmel elfogadja s a társulatot a jövőben is készségesen támogatja. A Választmány Vendl Aladár úr elhatározását örömmel tudomásul veszi, s ígért támogatásáért előre is köszönetet mond.

2. Elnök jelenti, hogy Telegdi Róth Károly másodelnök úr 1940. március 7-én kelt levelében másodelnöki tisztségéről lemondott. A lemondás indoklásául azt írja, hogy a februári közgyűlésen történt puccs-szerű választást, amely a választmány által jelölt tiszti-

kar legnagyobb részét megbuktatta, semmiképen sem helyeselte. Hogy közvetlenül a választás lezajlása után nem mondott le, annak oka esupán az volt, hogy az új tisztikarból ő volt az egyetlen, akit a választmány is jelölt, és a közgyűlés is megszavazott, tehát úgy érezte, hogy osztatlan bizalom emelte az alelnöki tisztségbe. A tegnapi választmányi ülésen azonban arról győződött meg, hogy az új vezetőség nem mindenben helyesli a régi tisztikar gesztióit, amelyekért pedig mint a régi választmány volt tagja, maga is felelőséggel tartozik. Ilyen körülmények között lehetlenné válik számára az új vezetőséggel való benső együttműködés, annál is inkább, minthogy ma is mindenben azonosítja magát a lemondott tisztikar gondolkodásmódjával és tetteivel.

Telegdi Róth Károly úr szóbanforgó levelére az elnök a főtítkárral együttesen kifejtette, hogy az új tisztikar a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott az előző tisztikar munkásságáról, amit az új elnök előző elnöktársa előtt előszóval is hangoztatott. Az új tisztikar tehát kérte Telegdi Róth Károly urat, hogy lemondását visszavonva, nagybesű működését Társulatunk javára továbbra is folytassa.

Felszólításunkra 1940. március 18-án kelt levelében Telegdi Róth Károly úr azt válaszolta, hogy lemondását véglegesnek tekintjük.

3. Elnök jelenti, hogy Telegdi Róth Károly úrnak végleges lemondása miatt, a másodelnöki állás betöltéséről gondoskodnunk kell. Erre nézve két mód áll rendelkezésünkre.

a) Az *egyik mód* az, hogy az 1940. február 14-i rendes közgyűlésen legtöbb szavazatot nyert jelöltet kérjük fel a másodelnöki tisztség elvállalására. A jegyzőkönyv szerint dr. Liffa Aurél az elnöki tisztségre 22 szavazatot, a másodelnöki tisztségre 12 szavazatot kapott. Tehát a mélyen tisztelt választmány felkérheti Liffa Aurél öméltségát, hogy a esonka évre a másodelnöki tisztséget elvállalni szíveskedjék.

b) A *másik mód* az, hogy a másodelnöki tisztség betöltése céljából rendkívüli közgyűlést hívjunk össze. Ebben az esetben, minthogy az első közgyűlés előre láthatólag nem lesz határozatképes, ezt szaküléssel társítjuk, s az utána üléselő választmány jelöli ki a másodelnöki tisztségre vállalkozó szakférfiakat. A második rendkívüli közgyűlés azután tekintet nélkül a megjelent tagok számára, a választmány által jelölt tagok közül megválasztja a másodelnököt.

Pávai Vajna Ferenc és Vitális István választmányi tag urak hozzászólása után, az ülés úgy határoz, hogy először az első módon kísérel meg a másodelnöki tisztség betöltését, tehát meghívja Liffa Aurél tagtársunkat a másodelnöki tisztség elvállalására.

4. Takáts Tibor úr, a Hidrológiai Szakosztály titkára a következő jelentést terjeszti elő a Hidrológiai Szakosztály pénzügyeinek kezeléséről és jelenlegi állapotáról:

„Mélyen tisztelt Választmány!

A legutóbbi választmányi ülésen szóbakerült a Hidrológiai Szakosztály pénztári ügykezelése. Tekintettel arra, hogy a mult ülésen — legnagyobb sajnálatomra — nem lehettem jelen, nem volt módomban a Szakosztály pénztárának ügykezeléséről és jelenlegi állapotáról azonnal tájékoztatást adni. Legyen szabad tehát most a kért felvilágosításokat előterjeszteni.

A Szakosztály ügyrendjének 9., illetőleg 11. paragrafusa értelmében a Szakosztály pénztárát a szakosztályi elnök mindenkor ellenőrzése mellett a Szakosztály titkára kezeli. A Szakosztálynak tehát külön pénztárosa nincs.

A Szakosztály pénztári könyvét minden év végén lezárjuk és az évi forgalmat a Szakosztály tisztviselőivel egyidőben megválasztott pénztárvizsgáló bizottság tagjai okmányok alapján tételről-tételre ellenőrzik. A pénztárvizsgáló bizottság jelentését az évváró ülésnek előterjeszti. A Szakosztály pénztári forgalmáról minden évváró ülésen a titkár pénztári kimutatásban beszámol.

A Szakosztály jövedelmét javarészből a Hidrológiai Közlöny kiadására fordítja. A Közlönyben közölni óhajtott cikkek közlés előtt kézirat alakjában a Szakosztály választmánya elé kerülnek. Közlésre csak abban az esetben kerül sor, ha a választmány a kérdéses cikket úgy tartalmilag, mint anyagi fedezet szempontjából közlésre elfogadja.

A Hidrológiai Közlönynek most jelent meg XVIII. évfolyama, több mint 500 oldal terjedelemben.

A Szakosztálynak jelenleg *1800 pengő nyomdai adóssága van*. Ez az adósság két okból kifolyólag jött létre. a) Egyik ok az volt, hogy a Székesfővárostól a mult évben nem kaptuk meg a szokásos évi 1000 P támogatást. Ez az 1000 pengő pedig úgy volt beállítva a költségvetésbe, mint biztos jövedelem, mégpedig egyrészt azért, mert eddig 10 éven át minden évben pontosan megkaptuk, másrészt pedig azért, mert nem is tisztán anyagi támogatás a főváros részéről, hanem hirdetési átalány, aminek fejében a főváros gyógyfürdőit a Közlöny borítéklapjain hirdettük. Ilyen körülmények között erre az összegre biztosan számítottunk és nagy esalódással kellett tudomásul vennünk, hogy a főváros mult évi kérvényünket elutasította.

b) Az *adósság másik oka az*, hogy a Horusitzky-féle cikkekre *1050 pengőt ráfizettünk*. Ez a ráfizetés onnan ered, hogy míg a kézirat a bemutatás alkalmával csak 19 és fél ívre terjedt, a nyomdába való benyújtáskor, illetőleg utólag még kiegészítve, több mint 25 ívre gyarapodott. A kézirat megnövesztését természetesen nem ellenezhettem, hiszen ilyen nagyértékű cikk Közlönyünknek csak díszére válhatik és megérdemli, hogy anyagi áldozatot hozunk érte. Horusitzky önméltósága a *bemutatott* kézirat leközléséhez szükséges és előre kiszámított 4904 P fedezetet a székesfővárostól kintaltatta s így a cikke ráfizetésünk egyáltalában nem lett volna, sőt Közlönyünk minden anyagi megterhelés nélkül egy igen értékes és nagy terjedelmű közleménnyel gyarapodott volna. Mivel azonban a kézirat megnöveke-

désével 1050 P túlkiadás lépett fel, ezt az összeget tisztán a Szakosztálynak kellett vállalnia.

Ha ez a túlkiadás nem lett volna és a fővárostól is megkaptuk volna a számításba vett 1000 pengőt, most 2000 pengőnk lenne, amiből könnyedén fedezni tudnánk 1800 P adósságunkat.

Ez az 1800 pengőt kitevő adósság azonban korántsem olyan veszélyes, mint amilyennek első pillanatban látszik. A Szakosztály életében már igen sokszor volt nagyon nehéz anyagi kérdések megoldása előtt. A Hidrológiai Közlöny anyagi fedezetével — a legtöbbit 8—10 évtől eltekintve — majdnem állandóan baj volt. Ezek a bajok éppen akkor szüntek meg, mikor volt elnökünknek *Weszelszky Gyula* öméltóságának sikerült a főváros évi 1000 pengőjét számunkra biztosítani. Mielőtt ezt az összeget nélkülözni vagyunk kénytelenek, pénzügyi nehézségeink újra feltámadnak.

Minden reményünk megvan azonban arra, hogy adósságunkat rövid időn belül rendezni tudjuk. A székesfőváros megfelelő szerveinél ugyanis ígéretet kaptunk arra vonatkozólag, hogy az idej 1000 P-t meg fogjuk kapni. Segítséget várunk ezen felül az iparügyi minisztériumtól, a Magyar Amerikai Olajipar R. T.-tól és a Budapesti Központi Gyógy- és Üdülőhelyi Bizottságtól. Kérvényeink sorsára vonatkozólag ugyanis mindegyik helyen biztató ígéreteket kaptunk. Ha az ezekhez az ígérekhez fűzött számításaink beválnak és mindegyik felsorolt helyről megfelelő összeget kapunk, minden reményünk meg lehet arra, hogy nemesak adósságunkat rendezzük, hanem Közlönyünk következő évfolyamát is — természetesen megfelelő szűkebb terjedelemben — nyomdába adhatjuk.

Ezben voltam bátor a Szakosztály pénzügyi helyzetéről tájékoztatást nyújtani. Kérem a jelentés szíves tudomásul vételét.

Kelt Budapesten, 1940. évi április hó 2-án.

Dr. Takáts Tibor
szakosztályi titkár.

A Választmány a Hidrológiai Szakosztály titkárának jelentését tudomásul veszi, azzal a kéréssel, hogy a jövőben a Szakosztály pénzügyi egyensúlyát lehetőleg megtartani iparkodjék.

5. Főtitkár jelenti, hogy a múlt héten megjelent a *Földtani Értesítő* V. évfolyamának első füzeté 40. oldalán 21. ábrával illusztrálva *Jugovics Lajos*, *vitéz Lengyel Endre*, *Fekete Zoltán*, *Méhes Kálmán* és *Bartkó Lajos* eikkeivel.

A Földtani Közlöny 70-ik kötetének első füzeté sajtó alatt van, s május havában ez is meg fog jelenni.

A Választmány a Főtitkár jelentését tudomásul veszi.

6. Elnök jelenti, hogy két régebbi tagtársunk visszalépett, akik néhány év óta Társulatunk tagjai sorából kiléptek.

a) Dr. *Seherf Emil* m. k. főgeológus úr 1940. április 2-án kelt, s az elnökhöz írt levelében a tudományos véleménynyilvánítás szabadságát hangoztatva, — s ennek biztosítását kérve — a Társulat

tagjainak sorába való visszalépését jelenti. Egyben igéri, hogy nem-sokára tudományos dolgozattal is óhajt a Társulat életében részt venni.

b) *Tasnádi Kubacska Andor*, az Országos Magyar Természettudományi Múzeum föld- és őslénytani tárának öre, ugyancsak a Társulat tagjainak sorába való visszalépését jelenti.

A Választmány mindkét jeles szaktársunk visszalépését örömmel fogadja, s minthogy egykori tagtársainkról van szó, belépésük felett a szavazást mellőzendőnek tartja.

c) Új tagul jelentkezett *Pantó Gábor* okleveles középiskolai tanár, ajánlják *Bogsch László* és *Sztróky Kálmán*.

A megejtett titkos szavazás után a Választmány *Pantó Gábor* urat egyhangúan rendes tagul választja.

Több tárgy híján, Elnök megköszönve a Választmányi Taguraknak buzgó működését és érdeklődését, az ülést bezárja.

Kelt Budapesten 1940. április 3-án.

Jegyezte:

Horusitzky Ferenc
főtítkár.

Láttam:

Papp Károly
elnök.

Hitelesítik

Pávai Vajna Ferenc és Schréter Zoltán
választmányi tagok.
